

62017CJ0692

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. spalio 17 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinis vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – Neapmokestinimas – 135 straipsnio 1 dalies b ir d punktai – Sandoriai, susiję su paskolomis, derybomis dėl į ir j? priežiūra – Sandoriai, susiję su skolomis, išskyrus j? išieškojimą – Pozicijos per priverstinio skolos, kuri pripažinta teismo sprendimu, išieškojimo procedūrą perleidimas už atlygą trečiajam asmeniui“

Byloje C-692/17

dėl Supremo Tribunal Administrativo (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija) 2017 m. lapkričio 8 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gruodžio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Paulo Nascimento Consulting – Mediação Imobiliária Lda

prieš

Autoridade Tributária e Aduaneira

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz ir C. Vajda (pranešėjas),

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2019 m. vasario 7 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

–

Paulo Nascimento Consulting – Mediação Imobiliária Lda, atstovaujamos advokados R. Silva Lopes ir A. Coelho Martins,

–

Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir R. Campos Laires,

–

Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios ir B. Rechená,

susipažinęs su 2019 m. gegužės 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendim?

1

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) 135 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas dėl Paulo Nascimento Consulting – Mediação Imobiliária Lda (toliau – PNC) ir Autoridade Tributária e Aduaneira (Mokesčių ir muitų institucija, Portugalija) ginčo dėl pridėtinės vertės mokesčio (PVM), mokėtino už PNC pozicijos, kuri ji turėjo per priverstinio skolos, kuri pripažinta teismo sprendimu, išieškojimo procedūrą, perdidimą už atlygą trečiajam asmeniui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3

Pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktus PVM apmokestinamas atitinkamai „PVM prekių tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“, ir „paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

4

Šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„„Apmokestinamasis asmuo“ – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslą ar rezultatą.

„Ekonominė veikla“ – gamintojų, prekybininkų ar paslaugas teikiančių asmenų veikla, įskaitant kasybą bei žemės ūkio veiklą ir laisvųjų profesijų veiklą. Visų pirma ekonomine veikla laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų.“

5

Pagal šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalį „prekių tiekimas“ – tai teisė, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas“.

6

Pagal tos pačios direktyvos 24 straipsnio 1 dalį „paslaugų teikimas“ yra bet koks sandoris, kuris nėra prekių tiekimas“.

7

Pagal Direktyvos 2006/112 25 straipsnio a punktą „paslaugų teikimu gali būti, inter alia, <...> nematerialiojo turto, kurio nuosavybės teisė patvirtinta arba nepatvirtinta dokumentu, perdidimas“.

Šios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nustatyta:

„Valstybės narės PVM neapmokestina šie sandoriai, pagal kuriuos:

b)

paskolos suteikimas bei derybos dėl paskolos ir suteiktos paskolos priežiūra, kuri atlieka paskolą suteikęs asmuo;

<...>

d)

sandoriai, įskaitant derybas, dėl indėlių ir einamųjų sąskaitų, mokėjimų, pervedimų, skolų, ūkių ir kitų apyvartinių dokumentų, išskyrus skolų išieškojimą.“

Portugalijos teisė

Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Pridėtinės vertės mokestis kodeksas), kuriuo Portugalijos teisė buvo perkelta Direktyva 2006/112, pagrindiniuose bylose nagrinėjamiems faktiniams aplinkyboms taikytinos redakcijos 9 straipsnio 27 punkto a ir c papunkčiuose (toliau – PVM kodeksas) numatyta, kad PVM neapmokestinami šie sandoriai:

„a)

paskolų suteikimas ir derybos dėl paskolos, nesvarbu, kokia jos forma, įskaitant diskonto ir perdiskontavimo sandorius, taip pat to, kuris jas suteikė, jų administravimas arba valdymas;

<...>

c)

sandoriai, įskaitant derybas, dėl indėlių ir einamųjų sąskaitų, mokėjimų, pervedimų, pinigų skaitymo, ūkių, prekybos ir kitų priemonių, išskyrus paprasto skolų išieškojimo operacijas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 2006 m. lapkričio mėn. PNC buvo patikėti išimtiniai žemės ūkio paskirties žemės pardavimo galiojimai vykdant nekilnojamojo turto agentūros veiklą. Pirkimo pasiūlymą PNC perdavė savo galiojotui, šio sklypo savininkui, tačiau jis atmetė jį ir atsisakė atlyginti už suteiktą paslaugą PNC.

PNC kreip?si ? Tribunal de Fam?lia e Menores e de Comarca de Portim?o (Portimauno šeimos ir nepilname?i? byl? teismas, Portugalija) su prašymu priteisti iš ?galiootojo 125000 EUR sum?, kaip mok?tinus nekilnojamojo turto agent?ros komisinius kartu su PVM, ir sumok?ti pal?kanas, skai?iuojamas iki visiško atsiskaitymo. Šis teismas patenkino PNC prašym? galutiniu sprendimu.

12

Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad, kadangi skolinink? nesumok?jo taip jai nustatyto dydžio, šiame teisme PNC pareišk? ieškin? d?l priverstinio vykdymo, siekdama, kad jos skolinis reikalavimas, kuris kartu siek? 170859,62 EUR, b?t? ?vykdytas išieškant skol? pagal to paties teismo sprendim?.

13

Be to, negin?ijama, kad per ši? priverstinio išieškojimo proced?r? skolininkui priklausantis nekilnojamas turtas buvo areštuotas, kad b?t? užtikrintas mok?tinios sumos sumok?jimas. Areštuotas turtas buvo v?liau priteistas PNC ?vertinus j? 606200 EUR, t. y. suma, kuri sudar? apie 70 % min?to turto rinkos vert?s. Priteisiant š? turt? kartu buvo nustatyta pareiga pervesti ?gyvendinimo agent?rai pervirš?, t. y. skirtum? tarp taip priteistos sumos ir skolos vert?s, prid?jus vykdymo išlaidas; šis perviršis sudar? iš viso 417937,12 EUR.

14

2010 m. rugs?jo 29 d. sutartimi PNC perdav? Starplant – Unipessoal Lda (toliau – Starplant) visas teises ir pareigas, susijusias su jos pozicija vykstan?ioje priverstinio vykdymo proced?roje už Starplant atlikt? mok?jim?, lyg? 351619,90 EUR.

15

2010 m. spalio m?n. PNC, pirma, ?trauk? ? apskait? 125000 EUR sum? kaip atlyg? už suteiktas paslaugas min?tam ?galiotojui ir sumok?jo 26250 EUR sum?, atitinkan?i? šiuo pagrindu mok?tino PVM sum?. Antra, ji ?trauk? ? apskait? 200369,90 EUR sum? kaip „kitus nepatikslingus produktus“, kurie atitinka Starplant sumok?t? kain?, d?l kurios ji nemok?jo jokios PVM sumos.

16

2014 m. birželio 24 d. Autoridade Tribut?ria e Aduaneiral (Mokes?i? ir muit? institucija, Portugalija) išsiunt? PNC priminimus sumok?ti PVM ir delspinigius, iš viso 83647,77 EUR sum?, tada, kai nusprend?, kad jos pateiktoje atitinkamo laikotarpio PVM deklaracijoje PNC tinkamai neapskait? proced?rin?s pozicijos perleidimo, atlikto už 351619,90 EUR atlyg?. Šiuo klausimu min?ta institucija nusprend?, kad tai yra sandoris, kuris skiriasi nuo sandorio, susijusio su nekilnojamojo turto agent?ros tarpininkavimu, kuris apmokestinamas PVM, nes tai yra apmokestinamojo asmens, kuris veikia kaip toks, teis?s už atlyg? perleidimas, kuris patenka ? paslaug? teikimo s?vok? ir kuriam netaikomas joks PVM kodekse numatytas neapmokestinimo atvejis.

17

Tribunal Administrativo e Fiscal de Loulé (Lol?s administracinis ir mokes?i? teismas, Portugalija), ? kur? kreip?si PNC, patenkino PNC ieškin? d?l min?t? PVM priminim? panaikinimo.

18

2016 m. vasario 4 d. sprendimu Tribunal Central Administrativo Sul (Piet? regiono centrinis

administracinis teismas, Portugalija), ? kur? kreip?si Fazenda P?blica (Valstyb?s i?das, Portugalija), panaikino pirmosios instancijos teismo sprendim?, motyvuodamas tuo, kad nagrin?jamas skolos perleidimas priskirtinas prie PNC ekonomin?s veiklos, kad j? reikia laikyti apmokestinamomis paslaugomis ir kad jam netaikomas joks PVM kodekso 9 straipsnyje numatytas neapmokestinimo atvejis. Šis teismas vis? pirma nusprend?, kad atitinkamam sandoriui netaikomas šio kodekso 9 straipsnio 27 punkto a papunktyje numatytas neapmokestinimas, susij?s su bank? ir finansin?mis operacijomis d?l paskol? suteikimo ir derybomis d?l paskolos.

19

PNC pateik? apeliacin? skund? d?l šio sprendimo Supremo Tribunal Administrativo (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija) ir iš esm?s nurod?, kad PVM kodekso 9 straipsnio 27 punkto a papunktyje numatytas neapmokestinimas taikytinas skolos perleidimo sandoriams, net jei juos vykdo kiti subjektai nei finans? institucijos. Šiuo klausimu ji r?m?si Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusia su S?jungos teis?s nuostata, t. y. 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunk?iu, kuri buvo perkelta ? Portugalijos teis? min?to 9 straipsnio 27 punkto a papunk?iu. Ši Šeštosios direktyvos nuostata pakartota Direktyvos 2006/112, kuria nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinta ir pakeista Šeštoji direktyva, 135 straipsnio 1 dalies b punkte.

20

Šiomis aplinkyb?mis Supremo Tribunal Administrativo (Vyriausiasis administracinis teismas) nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar, taikant Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkte numatyt? neapmokestinimo PVM atvej?, s?vokos „paskolos suteikimas“, „derybos d?l paskolos“ ir „suteiktos paskolos prieži?ra“ apima PVM apmokestinamo asmens procesin?s pad?ties vykdomojoje byloje d?l skolos, kuri? teismas pripažino d?l ne?vykdyto ?sipareigojimo pagal tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje sutart?, išieškojimo perleidim? tre?iajam asmeniui už atlyg?, be kurio dar reikalaujama sumok?ti ir to atlygio sumok?jimo dien? galiojusio tarifo PVM, ir jau mok?tinus delspinigius, ir delspinigius, kurie susidarys iki visiško sumok?jimo?“

D?l prejudicinio klausimo

21

Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikt?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad jame numatytas neapmokestinimas, kuris taikomas sandoriams, susijusiems su paskol? suteikimu ir deryb? d?l j? bei paskol? prieži?ra, taikomas sandoriui, kuriuo apmokestinamasis asmuo už atlyg? perleidžia tre?iajam asmeniui savo pozicij? per priverstinio skolos išieškojimo proced?r?.

22

Pirmiausia reikia išnagrinti, ar šis sandoris yra PVM apmokestinamas sandoris.

23

Pirma, iš Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies, kurioje apibr?žiama PVM taikymo sritis, matyti, kad valstyb?je nar?je šiuo mokes?iu apmokestinama tik ekonomin? veikla. Pagal šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalies pirm? pastraip? apmokestinamuoju asmeniu laikomas bet kuris asmuo,

savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje ekonominė veikla. Minėto direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ši ekonominės veiklos sąvoka apibrėžta kaip apimanti visokių gamintojų, prekybininkų ir paslaugas teikiančių asmenų veiklą, visų pirma, materialiojo ir nematerialiojo turto naudojimą, siekiant gauti nuolatinių pajamų (2018 m. lapkričio 8 d. Sprendimo C&D Foods Acquisition, C-502/17, EU:C:2018:888, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

24

Pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau turėjo progę išaiškinti Direktyvos 2006/112 9 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą byloje, kurioje buvo priimtas 2013 m. birželio 13 d. Sprendimas Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391), kuriame buvo nagrinėjamas klausimas dėl sandorių, kuriuos retkarčiais vykdydavo asmuo, kuris buvo už savo pagrindinę veiklą PVM apmokestinamas asmuo, apmokestinimo PVM, kai šio asmens antrinė veikla, nors ir buvo ekonominė veikla, susijusi su jos pagrindine veikla, neatitiko šios pagrindinės veiklos. Teisingumo Teismas nusprendė, kad fizinis asmuo, kuris jau yra apmokestinamas PVM už ekonominę veiklą, turi būti laikomas „apmokestinamuoju asmeniu“ dėl bet kokios kitos ekonominės veiklos, kurią jis vykdo retkarčiais, su sąlyga, kad ši veikla yra veikla, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/112 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 13 d. Sprendimo Kostov, C-62/12, EU:C:2013:391, 31 punktą).

25

Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad sandorių skaičius ir apimtis negali būti tokio subjekto, veikiančio privačiais tikslais, veikla, kuriai netaikoma ši direktyva, ir tokio subjekto, kurio sandoriai sudaro ekonominę veiklą, veiklą skiriantis kriterijus (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo Saby ir kt., C-180/10 ir C-181/10, EU:C:2011:589, 37 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

26

Šiuo atveju PNC kilo abejonė dėl to, ar tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, perleidėjas gali būti laikomas veikiančiu „vykdant [savo] ekonominę veiklą“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nes PNC dalyvavimas sudarant pagrindinėje byloje nagrinėjamo skolos perleidimo sandorius buvo tik vienkartinis, o ekonominė veikla, kurią ji vykdo prastai, yra nekilnojamojo turto agentūros veikla.

27

Šiuo klausimu reikia pažymėti, kaip tai padarė generalinis advokatas savo išvados 42 punkte, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas perleidimo sandoris sudarytas nagrinėjant bylą, susijusią su skolos (ji atsirado vykdomą PNC apmokestinamą ekonominę veiklą), t. y. nekilnojamojo turto agentūros paslaugų teikimu, išieškojimo, o PNC neginija, kad veiką vykdydama savo ekonominę veiklą, kiek tai susiję su sandoriu, dėl kurio pradėta priverstinio išieškojimo procedūra. Vadinas, pagrindinėje byloje nagrinėjamas sandoris iš tikrųjų yra tiesioginis pagrindinės šios bendrovės ekonominės veiklos tęsinys.

28

Šiomis aplinkybomis vien dėl to, kad pagrindinėje byloje nagrinjamas sandoris, kurį vykdo PVM apmokestinamas asmuo, neatitinka pagrindinės šio asmens veiklos ir jis yra tik vienkartinis, negalima atmesti galimybes, jog šis asmuo, kiek tai susiję su šiuo sandoriu, veikę vykdydamas savo ekonominę veiklą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 9 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipį.

29

Antra, reikia priminti, kad pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktus PVM apmokestinamas atitinkamai „PVM prekių tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“, ir „paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

30

Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalyje prekių tiekimas apibrėžiamas kaip „teisės, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas“, o šios direktyvos 24 straipsnio 1 dalyje apibrėžiamas paslaugų teikimas – „tai bet koks sandoris, kuris nėra prekių tiekimas“.

31

Šiuo atveju, kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinjamo sandorio kvalifikavimą PVM tikslais, akivaizdu, kad šis sandoris buvo vykdomas „už atlygą“. Remiantis Teisingumo Teismo turima bylos medžiaga, PNC už atlygą kartu perleido visas teises ir pareigas, susijusias su pozicija, kurią ji užėmė per priverstinio skolos, kuri buvo pripažinta teismo sprendimu, išieškojimo procedūrą, ir šios skolos išieškojimas buvo užtikrintas areštu ir skolininkui priklausantio nekilnojamojo turto priteisimu PNC.

32

Taigi iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog kai du ar daugiau elementų arba veiksmų, kuriuos apmokestinamasis asmuo patiekia arba pateikia klientui, yra taip glaudžiai susiję, kad objektyviai sudaro vieną ekonomiškai neskaidomą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį išskaidyti būtų nenatūralu, laikoma, kad egzistuoja vienas tiekimas ar teikimas (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo Bog ir kt., C-497/09, C-499/09, C-501/09 ir C-502/09, EU:C:2011:135, 53 punktą ir 2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimo Baštová, C-432/15, EU:C:2016:855, 70 punktą).

33

Vadinasi, atsižvelgiant į šio sprendimo 31 punkte minėtus Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos elementus, reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinjamas sandoris negali būti dirbtinai išskaidytas į dvi paslaugas, t. y. pirmą, skolos perleidimą ir, antrą, pozicijos per procedūrą, kuria siekiama priverstinai išieškoti skolą, perleidimą.

34

Šiuo klausimu, nors, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 36 punkte, iš vairių šandorių sudarančių elementų matyti, kad pagrindinis elementas yra materialiojo turto, t. y. apmokestinamajam asmeniui priteisto turto, perleidimas, nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nepatikslinka, ar iki to laiko, kol sprendimas, kuriuo šis nekilnojamas turtas priteistas, tapo galutinis, apmokestinamasis asmuo, kuriam šis turtas buvo priteistas, galėjo jį disponuoti kaip savininkas.

35

Jei taip būtų, pagrindinėje byloje nagrinjamas perleidimo sandoris, kuris, remiantis Teisingumo Teismui pateiktomis pastabomis, vykdytas viena diena anksčiau, nei sprendimas dėl atitinkamo nekilnojamojo turto priteisimo tapo galutinis, yra materialiojo turto, t. y. nekilnojamojo turto, perleidimas, atliktas šalies, kuri suteikia teisę kitai šaliai faktiškai jį disponuoti kaip turto savininkei, o tai yra prekės tiekimas (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 27 d. Sprendimo Mydibel, C-201/18, EU:C:2019:254, 34 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Jei taip nėra, pagrindinėje byloje nagrinjamas sandoris yra materialiojo turto perleidimas, kurio objektas – teisės nekilnojamojo turto, ir jis patenka į paslaugų teikimo srovę pagal Direktyvos 2006/112 25 straipsnio a punktą. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi atlikti reikiamus patikrinimus.

36

Remiantis pagrindinėje byloje nagrinjamo sandorio ypatumais, išdėstytais šio sprendimo 31–35 punktuose, neatsižvelgiant į tai, kaip jis bus kvalifikuojamas – kaip paslaugų teikimas ar prekės tiekimas, dėl savo pobūdžio jis skiriasi nuo sandorio, nagrinjamo byloje, kurioje priimtas 2011 m. spalio 27 d. Sprendimas GFKL Financial Services (C-93/10, EU:C:2011:700). Iš tiesų sandoris, kurį Teisingumo Teismas nagrinjo šiame sprendime, sudarė kio subjekto savo rizika abejotiną skolą, sigijimą žemesne kaina nei į nominalioji vertė, ir dėl jo Teisingumo Teismas šio sprendimo 26 punkte padarė išvadą, kad kio subjektas, kuris perka tokias skolas, nevykdo paslaugų teikimo už atlygą ir nevykdo ekonominės veiklos, patenkančios į Šeštosios direktyvos taikymo sritį, nes skirtumas tarp minėtų skolų nominaliosios vertės ir į pirkimo kainos atspindi tikrąjį nagrinjamą skolų ekonominę vertę į perleidimo momentu. Tačiau pagrindinėje byloje nagrinjamas sandoris – tai visų teisių ir pareigų, susijusių su apmokestinamojo asmens pozicija vykdančios priverstinio skolos, kuri buvo pripažinta teismo sprendimu, išieškojimo procedūra, perleidimas trečiajam asmeniui už atlygą.

37

Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinjamas sandoris apmokestinamas PVM pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a arba c punktus.

38

Be to, dėl klausimo, ar šiam sandoriui taikytinas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas neapmokestinimas, susijęs su „paskolos suteikim[u] bei derybo[mis] dėl paskolos ir suteiktos paskolos priežiūra, kuri atlieka paskolų suteikimo asmuo“, pažymėtina, kad, kaip nurodė Portugalijos vyriausybė ir Komisija savo pastabose ir pabrėžė generalinis advokatas savo išvados 61 punkte, pagrindinės bylos aplinkybės nėra susijusios su „paskola“, kuri sudaro kapitalo suteikimas, kuris tinkamai atlyginamas mokant palūkanas, arba turto pirkimo kainos mokėjimo atidėjimas atlyginant palūkanomis už šią paskolą (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo Régie dauphinoise, C-306/94, EU:C:1996:290, 16–19 punktus; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo EDM, C-77/01, EU:C:2004:243, 65–70 punktus ir 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo

Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, 36 punktų ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš tiesų iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad pagrindinėje byloje aptariamas sandoris apima Starplant sąsipareigojimų sumokėti palūkanas už jai suteiktą paskolą.

39

Todėl darant prielaidą, kad šis sandoris prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kvalifikuos kaip paslaugų teikimas, tokiam sandoriui netaikomas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas neapmokestinimas.

40

Be to, priešingai, nei per posėdį Teisingumo Teisme teigė PNC, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 33 ir 35 punktuose, pagrindinėje byloje nagrinjamas sandoris bet kuriuo atveju negali būti laikomas susijusiu su „paskolomis“, todėl jam netaikomas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies d punkte numatytas neapmokestinimas, taikomas sandoriams, susijusiems su „skolomis <...>, išskyrus skolų išieškojimą“.

41

Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ir pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį numatytas neapmokestinimas, susijęs su paskolos suteikimu ir derybomis dėl paskolos arba suteiktos paskolos priežiūra, netaikomas sandoriui, kurį sudaro tai, kad apmokestinamasis asmuo perleidžia už atlygą trečiajam asmeniui visas teises ir pareigas, susijusias su pozicija per priverstinio skolos, kuri pripažinta teismo sprendimu ir kurios grąžinimas buvo užtikrintas teisėmis, areštuotą ir šiam apmokestinamajam asmeniui priteistą nekilnojamąjį turtą, išieškojimo procedūrą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį numatytas neapmokestinimas, susijęs su paskolos suteikimu ir derybomis dėl paskolos arba suteiktos paskolos priežiūra, netaikomas sandoriui, kurį sudaro tai, kad apmokestinamasis asmuo perleidžia už atlygą trečiajam asmeniui visas teises ir pareigas, susijusias su pozicija per priverstinio skolos, kuri pripažinta teismo sprendimu ir kurios grąžinimas buvo užtikrintas teisėmis, areštuotą ir šiam apmokestinamajam asmeniui priteistą nekilnojamąjį turtą, išieškojimo procedūrą.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: portugal?.